

om fra første Færd, og det er, at Hensigten med dette Lovforslags Gennemførelse ikke var at opfylde forretningsmæssige eller økonomiske Forventninger, men at forbedre Biografvæsenet, at skaffe Betingelser for, at den nye Kunststart, som de levende Billeder er, kan komme Befolkningen til gode paa en bedre Maade, end Tilfældet hidtil har været, i højere Grad kan tages i Oplysningens og den almindelige Kulturudviklings Tjeneste. I denne Henseende finder jeg ikke Forslaget fuldt ud fyldstgørende. Jeg mener personlig, at der mangler et Centralorgan til at arbejde positivt for en Forbedring af Filmsvæsenet. Censuren, som jeg i øvrigt mener, vi i Almindelighed har Grund til at være tilfreds med, har jo kun en negativ Opgave. Jeg tror, det havde været heldigt, om man indenfor Udvalget havde villet lytte til det Raad, der blev givet af Børnesagens Fællesraad i Fjor om at udvide Censuren til et Nævn eller Raad, der foruden at foretage det rent negative, at fjerne det mest uheldige ved Filmen, tillige havde den positive Opgave at fremme det heldige, det mest kulturudviklende indenfor Filmsbranchen. Det har imidlertid ikke vundet Flertal for sig, og jeg skal derfor heller ikke komme nærmere ind paa dette Spørgsmaal, da jeg ikke vil spille det høje Tings Tid med Motivering af et Forslag, som alligevel ikke bliver ført frem til Afstemning.

Man har indenfor Udvalget ment, at den Indflydelse, der efter denne Lov tillægges Kommunalbestyrelsen, vil være tilstrækkelig til at opfylde det, der er Lovforslagets Hovedhensigt, at forbedre Biografvæsenet. Om den er tilstrækkelig, vil Tiden vise; men jeg vil dog gerne her paapege, at det eneste, der efter Forslaget virker i den Retning, er Kommunernes Myndighed. Kommunerne skal efter Forslaget vælge et Tilsyn til Biografvæsenet, og dette Tilsyn skal aarlig aflægge Beretning til Kommunalbestyrelsen. Kommunalbestyrelsen har raadgivende Myndighed baade med Hensyn til Oprettelsen af et nyt Biografteater og med Hensyn til, hvem der skal have Bevillingen, hvorvidt en udløben Bevilling skal fornyes, og hvorvidt en Enke kan fortsætte at drive Bevillingen efter Mandens Død. Der er heri paalagt Kommunen den Pligt nøje at følge Biografvæsenets Udvikling, og til Gengæld maa man jo saa ogsaa betragte det som en Forudsætning, at den bevillingsgivende Myndighed tager saa stort Hensyn til Kommunens Ønske som muligt. Den højtærede Justitsminister udtalte ved Lovforslagets anden Behandling, at Kom-

munalbestyrelsens Myndighed særlig vilde vise sig i to Tilfælde, nemlig i Spørgsmaal om, hvorvidt der skal oprettes nye Biografteatre, og hvorvidt en Bevilling skal fornyes. Jeg vil dog, i Konsekvens af det forud anførte og hele Lovforslagets Aand, stærkt fremhæve Ønskeligheden af, at der ogsaa tages Hensyn til Kommunalbestyrelsens Ønske, naar Talen er om, hvem der skal have Bevillingen ved et nyt Teaters Oprettelse. Selv om de bevillingsgivende Myndigheder ikke er bundet ved Kommunalbestyrelsens Erklæring, gaar jeg dog ud fra, at man ikke vil gaa imod Kommunalbestyrelsens Ønske, naar der ikke er særlig vægtige saglige Grunde, kunstneriske eller kulturelle, hvad det nu kan være, som taler derimod.

Den højtærede Justitsminister udtalte endvidere ved Lovforslagets anden Behandling, at denne Lov vilde, navnlig i de første Par Maaneder, blive saa vanskelig at administrere, at han ikke vilde ønske sin værste Modstander sat til det Arbejde. Jeg formener, at Ministeren ved denne Udtalelse tænkte paa den Række af nye Bevillinger, som, saa vidt jeg forstaaer, i Aarevis har været holdt tilbage, fordi der ikke var lovgivet om Forholdet. Idet jeg nu betragter det som givet, at der ikke bortgives nye Bevillinger, før Lovforslaget er vedtaget, og at der heller ikke imellem Vedtagelsen og Lovens Ikrafttræden gives Bevillinger udenfor de Former, som dèr er fastsat, vil jeg sige, at jeg ikke i særlig Grad kan beklage den højtærede Justitsminister med Hensyn til det Arbejde, han her kommer til at staa overfor. Jeg mener nemlig, at de kommunale Raads Erklæringer vil være en mægtig Støtte til at bære den højtærede Justitsminister over de store Vanskeligheder, han kommer ud for. En af Talerne ved Lovforslagets anden Behandling — jeg tror det ærede Medlem Hr. H. O. Hansen — kritiserede den Maade, hvorpaa Bevillingerne hidtil var meddelt, og udtalte endog, at der var givet Bevillinger af ganske ukendte Grunde og til Folk, som ikke har haft Spor af Skygge af Gnist af Idé om at drive Biografteater. Hvis der i Fremtiden bliver taget Hensyn til Kommunalbestyrelsernes Raad, tror jeg ikke, der vil blive Grund for en saa streng Kritik. Kommunalbestyrelserne er dog et Udtryk for Befolkningens Villie og maa forudsættes at være og er i Besiddelse af baade Samfundsfølelse og Samfundsforstaaelse, og tillige er de udsat for en overordentlig streng Kritik, hvis de indlader sig paa angribelige Afgørelser i Spørgsmaal af denne Art. Jeg